Čj.: S 54/99-1215/99-210 V Brně dne 30. 6. 1999

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže jako orgán příslušný podle § 11 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb. a zákona č. 286/1993 Sb., ve správním řízení č.j. S 54/99 zahájeném podle ustanovení § 18 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), a ustanovení § 12 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v platném znění, dne 19. 5. 1999 na návrh účastníka řízení: **PRIMAPLYN spol. s r. o., se sídlem Praha 4, Baarova 1026/2, IČO 47118008,** zastoupená JUDr. Petrem Niplem, advokátem, Praha 4, Na Pankráci 11/449, na základě plné moci ze dne 5. 5. 1999, ve věci schválení dohody podle § 3 odst. 5 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v platném znění, rozhodl

t a k t o :

Návrh „Smlouvy o nájmu zásobníku a dodávce plynu pro čerpací stanice LPG“, kterou má účastník řízení v úmyslu uzavírat se svými odběrateli, se jakožto dohoda ve smyslu § 3 odst. 4 písm b) zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v platném znění, podle § 3 odst. 5 citovaného zákona s c h v a l u j e .

Odůvodnění

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen ”úřad”) obdržel dne 19. 5. 1999 návrh na zahájení řízení – žádost o schválení dohod podle § 3 odst. 5 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb. a zákona č. 286/1993 Sb. (dále jen „zákon“ nebo „zákon o ochraně hospodářské soutěže“). V tomto návrhu požádal účastník řízení - společnost PRIMAPLYN spol. s r. o., se sídlem v Praze 4, Baarova 2, IČO: 47118008, (dále jen „PRIMAPLYN“) o schválení dohod, které má v úmyslu uzavírat se svými odběrateli. Spolu s návrhem předložil PRIMAPLYN dvě vzorové smlouvy, a to „Smlouvu
o dodávce plynu pro čerpací stanice LPG“ a „Smlouvu o nájmu zásobníku a dodávce plynu pro čerpací stanice LPG“. Jako důvod ve smyslu § 3 odst. 5 věta druhá zákona pro schválení dohod účastník řízení uvedl, že pokud je pronájem zásobníku vázán na dodávky od PRIMYPLYN(u), což není ve všech případech, *„jsou důvodem kvalitativní parametry dodávaného plynu. Např. pokud produkt obsahuje vodu nebo vlhkost, dojde ke zničení*

dopravního zařízení a korozi na vnitřních stěnách nádoby (zásobníku). PRIMAPLYN také ručí za kvalitu dodaného plynu a v případě, že dojde k technickým problémům u konečného odběratele, podílí se na nákladech spojených s jejich odstraněním. Dále účastník řízení uvedl, že *„nájemní smlouvou na sebe PRIMAPLYN přebírá zodpovědnost za zásobník a je proto logické, že chce mít kontrolu, jaké produkty jsou v zásobníku skladovány*“. Kromě toho je *„zásobník označen obchodní značkou PRIMAPLYNU jako dodavatele plynu. PRIMAPLYN si proto tímto ustanovením zajišťuje, aby nedocházelo k poškozování jeho obchodního jména v případě, kdy je do nádrží označených PRIMAPLYN dodán nekvalitní plyn od jiného dodavatele“*.

V daném případě, kdy jsou ke schválení předloženy dvě smlouvy, je třeba vést samostatné správní řízení ohledně jedné (byť i vzorové) smlouvy. To platí za předpokladu, že lze tyto smlouvy od sebe oddělit, aniž by utrpěl smysl a účel těchto smluv. V daném případě se jedná o dvě samostatné, na sobě nezávislé smlouvy, a tak případné neschválení jedné z nich by nebránilo v tom, aby účastník řízení se svými odběrateli uzavíral druhý, schválený typ smlouvy. Zákon o ochraně hospodářské soutěže tuto otázku výslovně neupravuje, pouze ve větě první § 3 odst. 5 zákona se hovoří o tom, že dohody uvedené v § 3 odst. 4 zákona vyžadují ke své účinnosti schválení ze strany úřadu, a ve větě druhé citovaného ustanovení se stanovuje soutěžiteli povinnost přiložit k žádosti o schválení návrh dohody. Ovšem dohody, které mají vztah k zákonu o ochraně hospodářské soutěže, zejména pak dohody ve smyslu § 3 odst. 4 písm b) zákona, jsou často sjednávány v rámci smlouvy jako právního úkonu obsahujícího rozsáhlou a komplexní úpravu práv a povinností smluvních stran. Z takové smlouvy zpravidla nelze vyčlenit konkrétní dohodu, tj. určité smluvní ujednání. Z tohoto důvodu se analogicky použije ustanovení § 3 odst. 3 zákona a za dohodu dle § 3 odst. 5 zákona se bude považovat celková smlouva a nikoliv jen její některé pasáže. V návaznosti na to je třeba upozornit na skutečnost, že zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, v platném znění, ve své příloze (položka 61 písm. c)) stanovuje správní poplatek za „Schválení nezakázané dohody“. Hovoří se tedy o schválení jedné dohody, kterou však může být, jak bylo výše uvedeno, i komplexní smlouva. Z tohoto důvodu úřad schvalování předložených smluv rozdělil do dvou samostatných správních řízení a vzorová „Smlouva o dodávce plynu pro čerpací stanice LPG“ se stala předmětem správního řízení vedeného po čj. S 55/99.

Po prošetření předložené žádosti a prostudování „Smlouvy o nájmu zásobníku a dodávce plynu pro čerpací stanice LPG“ dospěl úřad k závěru, že nejsou dány důvody, které by bránily jejímu schválení. Proto úřad vyzval účastníka řízení dne 25. 5. 1999 k zaplacení správního poplatku ve výši Kč 1.000,--. Předmětná částka byla na účet úřadu uhrazena ve lhůtě dne 10. 6. 1999.

Ke „Smlouvě o nájmu zásobníku a dodávce plynu pro čerpací stanice LPG“ (dále jen „Smlouva“), účastník řízení uvedl, že na základě této smlouvy *„dává PRIMAPLYN zákazníkovi do pronájmu ocelový zásobník včetně armatur. Zásobník může být užíván pouze pro skladování propan-butanu dováženého výlučně PRIMAPLYNEM*“, přičemž doba trvání této smlouvy bude 7 let. Vyjádření PRIMAPLYNU koresponduje s přiloženou Smlouvou. Bod 1. Smlouvy uvádí, že na jejím základě společnost *„PRIMAPLYN dává Zákazníkovi do pronájmu ocelový zásobník včetně armatur, který má objem …… litrů. Zásobník může být užíván pro skladování propan butanu (dále jen „plyn“) dováženého výlučně Primaplynem. Plyn bude užíván jako palivo pro pohon motorových vozidel*.“

Předmětem smlouvy je tedy pronájem zásobníku na plyn propan – butan ze strany společnosti PRIMAPLYN další osobě – zákazníkovi, kterým je provozovatel čerpací stanice LPG. Tento zásobník může být využíván pouze pro skladování propan-butanu, který bude

používán jako palivo pro pohon motorových vozidel. Předmětem smlouvy je dále rámcová úprava dodávek plynu. Ten bude dodáván výlučně ze strany společnosti PRIMAPLYN. Bod 6. Smlouvy stanovuje, že „*Primaplyn je povinen dodávat Zákazníkovi plyn pro pohon motorových vozidel po dobu platnosti této smlouvy a Zákazník je povinen kupovat a po dobu platnosti této smlouvy užívat plyn pouze od Primaplynu*“. I z tohoto ustanovení vyplývá, že zákazník je povinen po dobu platnosti této smlouvy odebírat plyn výlučně od společnosti PRIMAPLYN. Závazek zákazníka k tomu, že bude odebírat plyn pouze od společnosti PRIMAPLYN se dále stanovuje i v bodě 9 Smlouvy, který mj. uvádí, že pokud „*Zákazník koupí během trvání smlouvy plyn od jiné strany, než od Primaplynu k uspokojení svých potřeb (nebo jejich části) plynu, Primaplyn má nárok na přiměřenou kompenzaci. Takovou kompenzací může být zejména: a) odpovědnost za ušlý zisk Primaplynu, b) odpovědnost za škody na zásobníku*“. Dle bodu 28. písm. b) Smlouvy se za její porušení považuje případ, kdy zákazník PRIMAPLYNU koupí plynu od jiného dodavatele, což může dle bodu 30. Smlouvy vést k okamžitému ukončení smlouvy ze strany PRIMYPLYNU. Bod 2. a 3. Smlouvy stanovuje, že se Smlouva uzavírá na dobu určitou, a to v délce 7 let ode dne prvé dodávky plynu. Po uplynutí této doby se předmětná smlouva mění na smlouvu uzavřenou na dobu neurčitou s 3 měsíční výpovědní lhůtou. Smlouva dále obsahuje některé cenové, platební, dodací a další podmínky dodávek plynu a pronájmu zásobníku.

Podle § 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže je účelem tohoto zákona ochrana hospodářské soutěže na trhu výrobků a výkonů (dále jen „zboží“) proti jejímu omezování, zkreslování nebo vylučování (dále jen „narušování“). Podle § 3 odst. 1 zákona jsou zakázané a neplatné veškeré dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí sdružení podnikatelů a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě (dále jen „dohody“), které vedou nebo mohou vést k narušení hospodářské soutěže, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak nebo pokud úřad nepovolil výjimku dle § 5 zákona.

V § 3 odst. 4 pak zákon stanovuje, že zákaz dle § 3 odst. 1 zákona se nevztahuje na dohody, jejichž předmětem je a) jednotné užívání obchodních, dodavatelských nebo platebních podmínek, s výjimkou dohod o cenách či jejich složkách, b) racionalizace hospodářské činnosti, zejména její specializací, pokud nevede k podstatnému omezení soutěže na trhu, c) podíl na zásobování trhu daného zboží menší než 5 % celostátního trhu nebo menší než 30 % místního trhu, jehož zásobování se účastníci dohody pravidelně účastní. I tyto dohody vyžadují dle § 3 odst. 5 zákona ke své účinnosti schválení ze strany úřadu. Úřad je oprávněn schválení odepřít, jsou-li dány skutečnosti, které by odůvodňovaly odepření udělení výjimky podle § 5 odst. 3 zákona.

Dohody ve smyslu zákona o ochraně hospodářské soutěže je možno rozlišovat na dohody horizontální, uzavírané mezi subjekty, které si přímo konkurují, a dále na dohody mezi subjekty, které si v rámci své podnikatelské činnosti přímo nekonkurují, avšak jejich činnosti na sebe navazují. V posuzovaném případě se jedná o dohody vertikální, neboť jsou uzavírány mezi distributorem (velkoodběratelem) plynu propan-butan a jednotlivými prodejci tohoto plynu (tj. prodejci konečnému spotřebiteli). Z citovaných ustanoveních Smlouvy dále vyplývá, že v jejím rámci se uzavírá (resp. se bude uzavírat) tzv. dohoda o výhradním odběru. Pro tento typ dohody je obvyklé, že se odběratel zavazuje svou veškerou potřebu určitého zboží na určitou dobu krýt svým dodavatelem (distributorem). Pro distributora to znamená, že má po určitou dobu garantována určitá odbytiště a tak může dlouhodobě plánovat svou produkci, skladování i financování. Odběratel oproti tomu má jistotu pravidelných dodávek. Z toho vyplývá i výhoda pro obě zúčastněné strany spočívající zejména v omezení rizik z pohybů na trhu, jakož i ve snížení nákladů na odbyt. Důsledkem těchto smluv je tedy racionalizace jejich podnikatelské činnosti. Smlouva o výhradním odběru nezajišťuje ochranu

odběratelů na určitém území. Dodavatel má právo dodávat současně i jiným prodejcům na daném území, takže prodejce není chráněn před konkurencí ze strany jiných prodejců, což zachovává soutěž v rámci jedné značky zboží (tzv. intra-brand-competition). Tyto smlouvy také zpravidla usnadňují podporu prodeje výrobků, mohou vést k intenzivnímu marketingu, přispět ke zlepšení struktury distribuční sítě a kvality propagační činnosti. V důsledku tohoto se podněcuje soutěž mezi výrobky různých výrobců (tzv. inter-brand-competition). Tento způsob distribuce je často nejúčinnějším a někdy dokonce jediným způsobem, jak může výrobce či prodejce proniknout na trh a soutěžit s výrobci či prodejci již zavedenými.

Dle názoru úřadu jsou za dohody ve smyslu § 3 odst. 4 písm. b) zákona považovány dohody o výhradní odběru. Je třeba poznamenat, že tato interpretace byla provedena v souvislosti s článkem 64 odst. 2 Evropské dohody, zakládající přidružení mezi Českou republikou na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé (publ. ve Sbírce zákonů pod č. 7/1995). Z této mezinárodní úmluvy vyplývá pro Českou republiku závazek posuzovat praktiky, které mohou postihnout obchod mezi ČR a Evropským společenstvím ve smyslu čl. 64 odst. 1, na základě kritérií vyplývajících z uplatňování pravidel čl. 85 Smlouvy zakládající Evropské hospodářské společenství. K provedení čl. 85 Smlouvy zakládající Evropské hospodářské společenství byla vydána řada sekundárních předpisů, mimo jiné i tzv. bloková výjimka o dohodách o výhradním nákupu (srov. Nařízení Komise ES č. 1984/83 z 22. 6. 1983). Tento předpis stanovuje, že pokud uzavírané dohody splňují předepsaná kritéria (viz dále), nejsou považovány za dohody, které vedou k vyloučení, omezení nebo narušení soutěže dle čl. 85 odst. 1 Smlouvy zakládající Evropské společenství.

Citovaná „bloková výjimka“ obsahuje jednak obecnou část, která dopadá na všechny smlouvy o výhradním odběru, a dále dvě zvláštní části, které se vztahují na smlouvy o dodávkách piva a na smlouvy o dodávkách do čerpacích stanic. Komise ES tak chtěla zohlednit zvláštnosti dotčených trhů. Dle ustanovení, které se týkají čerpacích stanic, se připouští závazek výhradního odběru, a to na dobu max. 10 let. V případech, kdy dodavatel pronajme odběrateli čerpací stanici, se připouští závazek odběratele k výhradnímu odběru na dobu nájmu. Předmětem dodávek mohou být benzín, nafta, tekutý plyn, přičemž tyto látky musí být určeny k dalšímu prodeji konečnému spotřebiteli. „Bloková výjimka“ obsahuje demonstrativní výčet podmínek, za jakých je možno ji odvolat. Je to především případ zhoršení situace na trhu, kdy dotčené zboží již není vystaveno účinné soutěži, zejména když je ztížen jiným dodavatelům přístup na trh.

Ustanovení § 6a zákona sice umožňuje úřadu vyhláškou povolit obecnou výjimku ze zákazu podle § 3 odst. 1 pro určité druhy dohod, avšak této možnosti úřad dosud nevyužil. Z tohoto důvodu je úřad povinen a oprávněn schvalovat dohody ve smyslu § 3 odst. 4 a 5 zákona či udělovat výjimky z neplatnosti dle § 5 zákona individuálně. To umožňuje, aby úřad přihlédl k stávajícím podmínkám na trhu daného zboží.

Jedním ze základních východisek pro posouzení daného případu je vymezení **relevantního trhu**, případně postavení účastníka na něm. I když tento pojem není v zákoně definován, obecně platí, že relevantním trhem je místo, kde dochází ke střetu nabídky a poptávky v reálném čase. Věcně relevantní trh obvykle zahrnuje veškeré výrobky či služby, které spotřebitelé vzhledem k jejich vlastnostem, ceně a předpokládanému účelu použití pokládají za zaměnitelné nebo zastupitelné. Po stránce geografické se relevantním trhem rozumí oblast, ve které zúčastnění podnikatelé nabízejí relevantní produkty nebo služby, ohledně kterých jsou soutěžní podmínky dostatečně homogenní, a která se odlišuje od sousedních oblastní znatelně jinými soutěžními podmínkami. Relevantní trh se z hlediska času zkoumá z důvodu, že při střetu nabídky s poptávkou hraje v některých případech

podstatnou roli časové hledisko. Je tomu tak tehdy, když v konkrétním okamžiku nebo období jsou soutěžní podmínky výrazně jiné než v období ostatních. V souladu se shora uvedenými pravidly úřad vymezil relevantní trh po stránce věcné jako trh s plynem propan-butan, určeným pro čerpací stanice pohonných hmot. Tento plyn slouží jako palivo pro motorová vozidla. Je zpravidla zaměnitelný s dalšími pohonnými hmotami (benzínem), pokud jde o jeho užitné vlastnosti. Z cenového hlediska však zaměnitelný není, neboť předpokladem pro jeho užívání je třeba speciální úpravy motorového vozidla, která je spojena s určitými náklady. Tyto (vstupní) náklady jsou pak vyváženy výrazně nižšími výdaji na pohonné hmoty (v přepočtu na každý ujetý km) ve srovnání s běžně užívanými pohonnými hmotami. Po stránce geografické vymezil úřad relevantní trh tak, že se jedná o trh celostátní. Z poznatků úřadu, jakož i ze smluv předložených účastníkem řízení vyplývá, že distributoři plynu propan-butan zásobují prodejce v podstatě na celém území ČR. Z toho pak vyplývá, že dopravní náklady nehrají při pronikání na další vzdálenější trhy (z pohledu umístění sídla společnosti a zároveň její provozovny) rozhodující roli. Z hlediska časového úřad pro účely správního řízení označil trh s daným zbožím za trh trvalého charakteru, neboť existoval před zahájením řízení a nelze předpokládat zánik nebo podstatné zúžení tohoto trhu. Úřad zkoumal a zohlednil údaje roku 1998. Na takto vymezeném relevantním trhu činí podíl účastníka řízení téměř […] %.

Dále se úřad zabýval otázkou, jaká situace na tomto trhu panuje. Protože problematika soutěže v oblasti čerpacích stanic nebyla v tomto ohledu úřadem řešena, stejně tak se jí nezabývaly orgány Evropského společenství, přihlédl úřad v tomto ohledu k vlastní praxi, jakož i k praxi Evropské komise a Evropského soudního dvora, ohledně dohod uzavíraných v rámci dodávek piva. K narušení hospodářské soutěže dle názoru úřadu vedou takové smlouvy, které s ohledem na ekonomické a právní okolnosti ve svém souboru způsobují, že pro ostatní soutěžitele je obtížný vstup na daný trh nebo zvýšení jejich podílu na tomto trhu. Zkoumané smlouvy tedy musí výraznou měrou přispívat k uzavření trhu ve svém hospodářském a právním svazku. Vliv takové distribuční sítě na možnost přístupu na trh se posuzuje v závislosti na počtu vázaných odběratelů, jakož i na způsobu a době jejich vázání, na množství takto dodaného zboží a na vztahu mezi tímto množstvím a množstvím zboží dodaného nevázaným odběratelům. V souvislosti s výše uvedeným je třeba poznamenat, že tyto smlouvy, pokud by byly posuzovány izolovaně a jednotlivě, narušení hospodářské soutěže zpravidla nepředstavují. Posuzováno však v celkovém komplexu, mohou takové smlouvy svým kumulativním účinkem narušení soutěže způsobit. Podle stejných pravidel ostatně postupuje i Evropský soudní dvůr jako orgán Evropských společenství (srov. případ Brasserie De Haecht z 12. 12. 1967 a případ Delimitis/Henninger Brau z 28. 2. 1991).

Z celkového pohledu na daný trh vyplývá, že je na základě dlouhodobých smluv (tj. uzavřených na dobu delší než 10 let) distribuováno asi 31 % veškerého plynu propan-butan pro čerpací stanice. Prostřednictvím dlouhodobých a střednědobých smluv (tj. uzavřených na dobu delší než 4 roky) se prodává přibližně 37 % téhož produktu. Míra uzavřenosti trhu z celkového pohledu určená podle počtu vázaných provozoven (stanoveno podle uzavřených smluv) činí u smluv uzavřených na dobu delší jak 10 let cca 25 % a u smluv střednědobých a dlouhodobých (tj. uzavřených na dobu více jak 4 roky) cca 42 %, přičemž tyto údaje se vztahují ke smlouvám, na základě kterých dochází v současné době k plnění. Posuzováno z pohledu všech uzavřených smluv (bez ohledu na to, zda na základě nich dochází k dodávkách či nikoliv) činí tyto podíly cca 40 % u smluv dlouhodobých a u dlouhodobých a střednědobých smluv cca 54 %. Z těchto údajů vyplývá, že v důsledku dohod o výhradním odběru došlo k značnému uzavření trhu. Tento názor úřadu se opírá také o praxi v rámci

Evropského společenství, když Evropská Komise (orgán ES) pro oblast distribuce, např. v případě piva, považuje za vážné ohrožení soutěže, pokud počet vázaných provozoven přesahuje 30 – 40 %. V důsledku kumulativního efektu všech výhradních smluv dochází k uzavření distribuční cesty pro další potenciální soutěžitele, zejména pro malé a střední podniky, a k rozdělení trhu mezi prodejce. Následným efektem tohoto stavu může být rigidita cenové hladiny zboží s negativním dopadem na spotřebitele.

Při schvalování předmětné Smlouvy dle § 3 odst. 5 zákona vycházel úřad jednak ze situace na relevantním trhu, jednak z důvodů, pro které účastník řízení navrhl dohodu schválit, jakož i z dalších okolností daného případu. Současně dbal na to, aby byly dodrženy základní zásady, dané čl. 64 Evropské dohody zakládající přidružení mezi Českou republikou na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé.

Pokud jde o otázku výhradnosti odběru, dospěl úřad k závěru, že výhradnost samotná má v případě daného zboží své opodstatnění. Dodavatel odpovídá za kvalitu a bezpečnost plynu. Nelze tedy zpochybnit zájem dodavatele na tom, aby odpovídal pouze za plyn, který sám dodá, resp. aby omezil spory o to, kdo je za dodaný plyn odpovědný. Kromě toho je plyn dodáván do zásobníku, který je v jeho vlastnictví. Dodavatel tedy odpovídá za jeho bezpečnost a stejně tak je zcela oprávněné, že svůj majetek chrání před působením plynu od jiného dodavatele. Za neméně důležitou pokládá úřad i skutečnost, že zájmem společnosti PRIMAPLYN je budování dobré obchodní pověsti. Má tedy právo požadovat, aby jeho obchodní jméno bylo spojováno pouze s plynem, který dodává on sám. Důvody, pro které se sjednává závazek výhradního odběru v podstatě korespondují s důvody, pro které účastník navrhl dohodu schválit.

Výhradnost je však třeba posuzovat v souvislosti s dobou, na kterou je sjednána. Proto se úřad zabýval problematikou délky závazku odběratele odebírat plyn výlučně od společnosti PRIMAPLYN. Zde úřad přihlédl k již výše zmíněnému pozitivnímu racionalizačnímu efektu smluv o výhradním odběru. Posuzováno z pohledu spotřebitele, uvedené smlouvy mohou vést ke snižování nákladů jak distributora, tak prodejce plynu, čímž pro tyto soutěžitele vzniká prostor pro snižování cen. Tato smlouva také umožňuje na základě pronájmu zásobníku snadnější vstup dalších soutěžitelů – provozovatelů čerpacích stanic na trh, následkem čehož může dojít ke zvýšení počtu soutěžitelů na trhu. Důsledkem těchto skutečností pak může být zvýšení soutěžení jak mezi odběrateli různých distributorů, tak mezi distributory samotnými, jakož i mezi odběrateli jednoho distributora. Zostření konkurenčního boje má zpravidla pozitivní dopady pro konečného spotřebitele. Z výše uvedených důvodů se úřad rozhodl předmětnou dohodu schválit. Ovšem s ohledem na vysoký stupeň uzavřenosti trhu, jak bylo popsáno výše, považuje úřad dobu trvání smlouvy 7 let za dobu maximální.

Na závěr je třeba uvést, že dle poznatků úřadu v současné době na trhu s plynem propan-butan dochází ke stupňování soutěže, a to jednak mezi velkými soutěžiteli (Český plyn k. s. FLAGA PLYN, s. r. o., BP Česká republika, v.o.s., KRALUPOL, s. r. o.), kteří vzešli zejména z privatizace jednotlivých krajských závodů Českého plynárenského podniku, jakož
i mezi nimi a menšími a středními soutěžiteli, kteří v posledních letech také vstoupili nebo vstupují na trh (BOHEMIA GAS, s. r. o., Agip Praha, a. s.). Pokud dojde k podstatnější změně situace na trhu, není vyloučeno schvalování obdobných dohod ze strany úřadu, které jsou uzavřeny na dobu až 10 let.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže - I. výkonného odboru. Podání rozkladu má odkladný účinek.

JUDr. Luděk Svoboda
pověřený řízením I. výkonného odboru

Toto rozhodnutí obdrží:

JUDr. Petr Nipl, advokát, AK JUDr. NIPL & spol., Na Pankráci 11/449, Praha 4, PSČ: 140 00